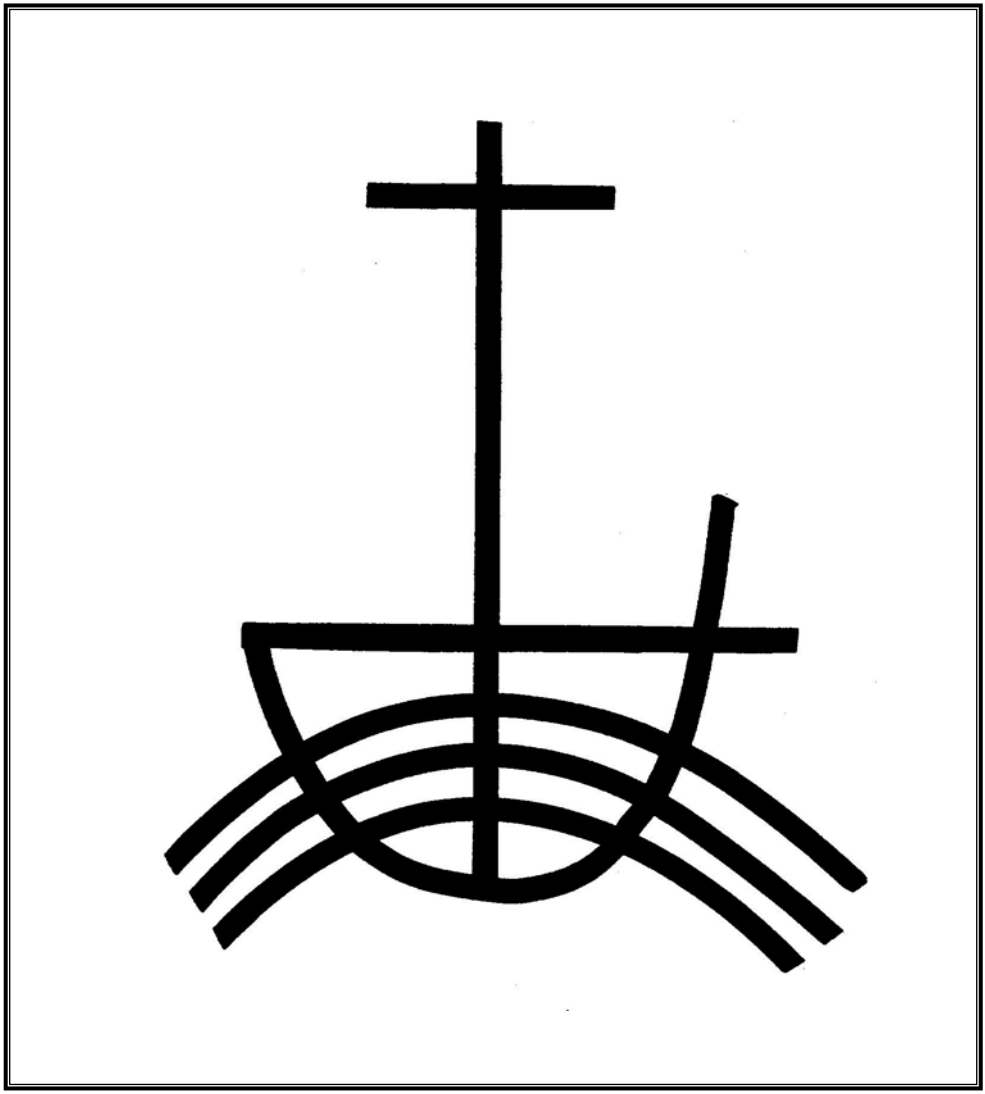
ZPRAVODAJ

chebské farnosti

březen 2023

ročník 27 **číslo 3**

EDITORIAL

Vzpomněla jsem si na kamarádku, která se narodila 1. března a po celá ta léta, kdy jsme se znaly a scházely, tvrdila, že v tento den začíná jaro. Marné bylo mé „vědeckými důkazy“ podkládané oponování, že jaro přece začíná až na rovnodennost, tedy 21. března. Kolikrát jsme se, samozřejmě že v legraci, kvůli tomu škorpily. „Ba ne,“ smála se a tvrdošíjně trvala na svém. „Nech si tu svoji pravdu, ale pro mne je a zůstane jarním měsícem celý březen.“ Byla to žena, se kterou se život sice nikterak nemazlil, ale která, co jsem ji znala, neztrácela svůj pozitivní pohled na svět opřený o hlubokou čistou a především žitou víru. Takže Evičko, posílám ti ten už jarní pozdrav tam, kde teď jsi a odkud, jak věřím, už s velkým nadhledem a snad i pobavením náš svět sleduješ.

Přivítali jsme tedy první jarní měsíc, a s ním prožíváme i dobu postní. Jak to jde dohromady? Skvěle. Stejně jako je v přírodě předjaří dobou přibývajícího světla, dobou příslibů, očekávání a naděje, že se znovu probudí všechny barvy a vůně života ze zimní letargie a ztuhlosti, je tím samým pro nás křesťany i postní doba. Také my věříme, že vzdor všemu trápení, temnotě a bolestem světa kolem i v nás samotných dojdeme ke Vzkříšení.

Procházejme tedy tímto časem s důvěrou, že jaro už je doopravdy tady. Třeba tomu zatím ještě nic kolem nás příliš nenasvědčuje.

rym

SLOVO FARÁŘE

Obrat, obratnost, obrácení, obracení, ...
Naše obraty nesou s sebou ztráty i nároky
Naše obratnost není nutné plus v našem obrácení
Naše obrácení jako evangelijní nárok na život v postupném obracení, na roky
Naše obracení jako projev důvěry v Boží vedení.
Neobratně k obrácení,

Hezkou postní dobu ☺

Libor

SLOVO PAPEŽE

Poselství papeže Františka
pro postní dobu 2023

POSTNÍ POKÁNÍ A SYNODÁLNÍ CESTA

Drazí bratři a drahé sestry!
Matoušovo, Markovo a Lukášovo evangelium líčí epizodu Ježíšova proměnění. Vidíme tam Pánovu reakci na to, že mu učedníci nerozumějí. Krátce předtím došlo ke skutečnému střetu mezi Mistrem a Šimonem Petrem, který poté, co vyznal víru v Ježíše jako Krista, Božího Syna, odmítl jeho předpověď umučení a kříže. Ježíš ho důrazně pokáral: "Jdi za mnou, satane! Jsi mi pohoršením, protože neuvažuješ podle Boha, ale podle lidí!" (Mt 16,23). Následně, "o šest dní později, vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a odvedl je na vysokou horu" (Mt 17,1).

Evangelium o proměnění Páně se každoročně hlásá o druhé neděli postní. Během tohoto liturgického období nás Pán bere s sebou na odlehlé místo. Zatímco naše běžné závazky nás nutí setrvávat na obvyklých místech a v často se opakující a někdy nudné rutině, během postní doby jsme pozváni, abychom v Ježíšově společnosti vystoupili na "vysokou horu" a prožili zvláštní zkušenost duchovní kázně - ascesis - jako svatý Boží lid.

Postní pokání je milostí podporovaný závazek překonat nedostatek víry a odpor k následování Ježíše na křížové cestě. Právě to potřeboval Petr a ostatní učedníci. Abychom prohloubili své poznání Mistra, plně pochopili a přijali tajemství jeho spásy, uskutečněné v naprostém sebedarování inspirovaném láskou, musíme se jím nechat odvést stranou a odpoutat se od průměrnosti a marnosti. Musíme se vydat na cestu, cestu do kopce, která stejně jako horská túra vyžaduje úsilí, oběti a soustředění. Tyto náležitosti jsou důležité i pro synodální cestu, k níž jsme se jako církev zavázali. Velmi nám může prospět, když se zamyslíme nad vztahem mezi postním pokáním a synodální zkušeností.

Ke své "rekolekci", k tomuto poodstoupení stranou na hoře Tábor Ježíš zve své tři učedníky, kteří byli vybráni, aby se stali svědky jedinečné události. Chce, aby tato zkušenost milosti byla sdílená, nikoli osamocená, stejně jako je celý náš život víry zkušeností, která je sdílená. Ježíše totiž následujeme ve společenství. Společně také jako poutní církev v čase prožíváme liturgický rok a postní dobu v jeho rámci a krátíme po boku těch, které Pán postavil mezi nás jako spolucestující. Podobně jako při výstupu Ježíše a učedníků na horu Tábor můžeme říci, že naše postní cesta je "synodální", protože ji absolvujeme společně po stejné cestě jako učedníci jednoho Mistra. Víme totiž, že Ježíš sám je Cestou, a proto jak na liturgické cestě, tak také na cestě synodní církev nedělá nic jiného, než že stále hlouběji a plněji vstupuje do tajemství Krista Spasitele.

A tak se dostáváme k vyvrcholení této cesty. Evangelium vypráví, že Ježíš se před učedníky „proměnil; jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo" (Mt 17,2). To je "vrchol", cíl cesty. Na konci výstupu, když stojí s Ježíšem na vrcholku hory, se třem učedníkům dostává milosti vidět ho v jeho slávě, zářícího v nadpřirozeném světle. Toto světlo nepřicházelo zvenčí, ale vyzařovalo ze samotného Pána. Božská krása tohoto vidění byla nesrovnatelně větší než veškeré úsilí, které učedníci vynaložili při výstupu na Tábor. Při každém namáhavém horském putování musíme mít

oči pevně upřené na cestu; přesto nás panorama, které se na konci otevře, ohromí a odmění svou velikostí. Tak i synodální proces se nám často může zdát namáhavý a někdy nás může odradit. Avšak to, co nás čeká na konci, je nepochybně něco podivuhodného a úžasného, co nám pomůže lépe pochopit Boží vůli a naše poslání ve službě jeho království.

Zkušenost učedníků na hoře Tábor byla ještě obohacena, když se vedle proměněného Ježíše zjevili Mojžíš a Eliáš, kteří znázorňovali Zákon, respektive Proroky (srov. Mt 17,3). Kristova novost je zároveň naplněním dávné smlouvy a zaslíbení; je neoddělitelná od dějin Boha s jeho lidem a odhaluje jejich hlubší smysl. Podobným způsobem je synodální cesta zakořeněna v tradici církve a zároveň otevřena novosti. Tradice je zdrojem inspirace pro hledání nových cest a pro vyhýbání se protikladným pokušením nehybnosti a improvizovaného experimentování.

Cílem postní cesty pokání i cesty synody je proměna, a to jak osobní, tak církevní. Proměna, která má v obou případech svůj vzor v Ježíšově proměnění a je dosažena milostí jeho velikonočního tajemství. Aby se v nás toto proměnění v tomto roce stalo skutečností, rád bych navrhl dvě "stezky", po kterých se můžeme vydat, abychom spolu s Ježíšem vystoupili na horu a spolu s ním dosáhli cíle.

První stezka souvisí s příkazem, který Bůh Otec adresuje učedníkům na hoře Tábor, když kontemplují proměněného Ježíše. Hlas z oblaku říká: "Toho poslouchejte" (Mt 17,5). První návrh je tedy zcela jasný: musíme Ježíši naslouchat. Postní doba je dobou milosti do té míry, do jaké mu naslouchámе, když k nám mluví. A jak k nám mluví? Za prvé v Božím slově, které nám církev nabízí v liturgii. Kéž toto slovo nenarazí na naše hluché uši; nemůžeme-li se vždy účastnit mše svaté, studujme denní biblická čtení z liturgie, třeba i s pomocí internetu. Kromě Písma k nám Pán promlouvá skrze naše bratry a sestry, zejména ve tvářích a příbězích těch, kteří jsou v nouzi. Dovolte mi říci ještě něco, co je pro synodální proces docela důležité: naslouchání Kristu se často odehrává v naslouchání našim bratřím a sestrám v církvi. Takové vzájemné naslouchání je v některých fázích primárním cílem, ale v metodě a stylu synodální církve zůstává vždy nepostradatelné.

Když učedníci uslyšeli Otcův hlas, "padli na zem a velmi se báli. Ježíš však přistoupil, dotkl se jich a řekl: 'Vstaňte a nebojte se'. A když učedníci zvedli oči, neviděli nikoho jiného než Ježíše samotného " (Mt 17,6-8). Zde je druhý návrh pro letošní postní dobu: neuchylujte se k religiozitě tvořené mimořádnými událostmi a dramatickými zážitky ze strachu čelit realitě a jejím každodenním zápasům, jejím těžkostem a rozporům. Světlo, které Ježíš ukazuje učedníkům, je očekáváním velikonoční slávy, a to musí být cílem naší vlastní cesty, když následujeme "jeho samotného". Postní doba vede k Velikonocům: tato "rekolekce", toto poodstoupení stranou, není cílem samo o sobě, ale prostředkem, který nás připravuje na to, abychom s vírou, nadějí a láskou prožívali Pánovo utrpení a kříž, a tak dospěli ke vzkříšení. Také na synodální cestě, kdy nám Bůh dává milost určitých silných zážitků společenství, bychom si neměli představovat, že jsme již dorazili k cíli - i tam nám totiž Pán opakuje: "Vstaňte a nebojte se". Sestupme tedy na rovinu a kéž nás zakoušená milost posílí, abychom byli "řemeslníky synodality" v běžném životě našich společenství.

Drazí bratři a drahé sestry, kéž nás Duch svatý v této postní době inspiruje a podporuje při našem výstupu s Ježíšem, abychom zakusili jeho božskou nádheru, a tak, utvrzeni ve víře, vytrvali na naší cestě spolu s ním, slávou jeho lidu a světlem národů.

František

CESTY VÍRY

V letošní postní době se můžeme zúčastnit u nás ve farnosti duchovní obnovy, (viz „Nenechte si ujít“), kterou pro nás připravila terciářka karmelitánského řádu - m. j - paní Alena Balcarová. Někteří jsme se s ní seznámili před mnoha lety díky jejím rehabilitačním pobytům ve Františkových Lázních, odkud jezdila do naší farnosti na mše sv., chvály aj. Protože si myslím, že vás bude zajímat, proč jsme rádi, že si na nás udělala čas, chtěla bych ji blíže představit (a třeba vás také tím nalákat k účasti). Vzpomněla jsem si na zajímavý rozhovor, prostřednictvím kterého to bude asi nejlepší.

red

(Převzato z webu Komunitního centra Matky Terezy v Praze, Fchodoviny, 1. 3. 2021; mírně kráceno)

MÁ CESTA ZA LÁSKOU NAD VŠECHNU LÁSKU

ALENA BALCAROVÁ

Paní Aleno, na úvod se zeptám, kdy to tedy bylo a jak se to stalo, že jste začala chodit do naší farnosti a jestli bydlíte na Jižním Městě.

Sestěhovali jsme se s rodinou dcery a ochrnutou vnučkou do bezbariérového domu pro vozíčkáře v „horních" Kunraticích asi před 12ti lety. Zprvu jsem byla pastoračně vytížená v Sokolově a v Praze jsem preferovala sv. Havla (který byl jednak naším rodovým kostelem, a také v něm dnes po navrácení kostela Karmelu slouží karmelitánští kněží). V září 2012 jsem končila službu v Sokolově a více bývala v Praze. Tehdy jsem ocenila KCMT s jejím nově ustanoveným administrátorem. Dnes bydlím v „dolních" Kunraticích.

Kde a kdy jste se narodila? Vyrůstala jste v katolické nebo věřící rodině? Máte sourozence? Kolikátá jste narozená?

Narodila jsem se v Praze v létě 1948 jako prostřední ze tří dětí. Mám starší sestru a mladšího bratra, který ale již zemřel. Tatínek byl římský katolík, maminka byla pokřtěna těsně před smrtí. Ale mne křtili a biřmovali řeckokatolickým ritem už v 5ti dnech mého života. (Tato církev byla v r. 1950 zakázaná až do 60tých let.)

Jak došlo k tomu, že jste se ocitli v disentu?

V podstatě asi u mě v okamžiku začínající normalizace. Jinak postupnými kroky, kdy jsem se nechtěla podřídit „úlitbám“ režimu. V okamžiku sebrání pasu v roce 1975 už natvrdo.

Na kterou střední (popř. vysokou) školu směřovaly Vaše kroky?

Studovala jsem na Střední zdravotnické škole Košinka v Praze. Dále pak vysokou školu Komenského a Husovu teologickou fakultu v Praze a podzemní univerzitu („létající univerzitu") a Teologickou fakultu JČU.

Proč jste nestudovala na Katolické teologické fakultě?

V té době to už nešlo, jedině kam jsem mohla nastoupit, byla Komenského teologická fakulta v Praze (Církev Českobratrská evangelická) a později jsem přestoupila na Husovo teologickou fakultu.

Jak probíhalo studium na podzemní univerzitě? Můžete jmenovat nějaké učitele? Asi nějakou představu máme, ale můžete nám ji více upřesnit?

Výuka v podzemí se realizovala v bytech, poskytla jsem i svůj pražský byt a písemně s Cambridge University. Tam jsme byli napojeni na program koleje sv. Kateřiny. Přednášející přijížděli ze zahraničí (vše

tajně). V Čechách nás vyučovali: Hebrejské myšlení - Milan Balabán, Předsokratiky a řečtinu - Petr Rezek, Filosofii - Láďa Hejdánek, Pastorálku - Jakub Trojan a Alfréd Kocáb, Dějiny umění se přednášely u Havlů a přednášející se střídali - Češi a cizinci.

V jakém oboru jste byla zaměstnána?

Kvůli našemu postavení disidentů, jsem vystřídala mnoho zaměstnání.

Nejdříve jsem byla jako zdravotní sestra v jeslích, to až do roku1969. Pak vždy o prázdninách (3 – 4 měsíce v roce) v Psychiatrické léčebně Bohnice jako sestra. Nakonec, po odnětí st. souhlasu, jsem krátce vyučovala zdravotní výchovu v OÚNZ 9. Dva roky jsem pracovala jako kazatelka z povolání Církve Československé husitské ve farnosti Jilemnice (Poniklá, Rokytnice n/J). Po odebrání státního souhlasu jsem již v profesi nepůsobila.

Co Vás lákalo být kazatelkou? Byla jste přece katolička.

Už na zdravotní škole kolem mě byly holky, se kterými jsem si vyprávěla, a oni mě poslouchaly. Říkala jsem si, že je to divné, že mě poslouchají. Představitel CČH mě během studia vyhledal, jestli bych tam v horách nechtěla dělat kazatelku. Předtím jsme tam byli na tajném mezinárodním setkání, a já si ty Krkonoše procházela a říkala jsem si, tady bych chtěla bydlet. Za dva měsíce přišla nabídka…

Kde jste pracovala potom?

Nějaký čas jsem byla do roku 1982 uklízečkou domů OPBH Praha. Pak jsme s manželem (který současně dojížděl do Prahy topit v kotelnách) pracovali jako chovatelé koní, ovcí a psů.

Po převratu jsem obdržela kanonickou misi pro výuku náboženství (ČB biskupství), po ukončení TF JČU, též pro výuku etiky. Pracovala jsem zase na více místech. Např. v Českých Budějovicích v počátcích Charity jako zdr. sestřička, v Azylovém domě také v Č. Budějovicích jako asistentka. Pak v Emauzích jako vedoucí vznikajícího střediska, které pečovalo o lidi propuštěné z vězení. Byli to vlastně bezdomovci, kterým jsme především hledali bydlení a práci hlavně v lese, aby získali pracovní návyky. Po pověření k samostatné duchovenské činnosti jsem působila ve službě vězněným a jejich rodinám v ČR skrze Vězeňskou duchovenskou péči pod Generálním ředitelstvím Vězeňské služby ČR na Pankráci. Zde jsme spolu s Františkem Líznou a Tomášem Vlasákem zastupovali katolíky v R. Já pak působila jako koordinátorka služeb duchovních zastoupených církví ve věznici ČB. Spolupracovala jsem s Mons. Václavem Dvořákem. On sám byl zavřený za komunistů a z toho 14 měsíců na samovazbě v Českých Budějovicích. Vězni byli našimi osudy osloveni tak, že je to motivovalo, jak jít dál. Z důvodu péče o nemocnou maminku, jsem pak postupně přecházela na službu v Praze Ruzyni (Plzni-Borech). Proto jsem mohla sloužit současně i ve farnosti a na Arcibiskupství. Jako samostatná pastorační asistentka jsem působila ve farnosti Sokolov (Svatava, Krajková, Habartov) a na recepci v Arcibiskupském paláci.

Práce s koňmi, ovcemi a psy zní dost lákavě. Jak na toto období vzpomínáte? Bavilo Vás to?

Chtěli jsme bydlet mimo Prahu. Nabízela se tato alternativa. Hledali jsme velké pozemky a hospodářské budovy, kam by za námi mohli dojíždět naši přátelé z disentu. Bydlení a hospodaření bylo ale v primitivních podmínkách (někde nebyla ani elektřina ani tekoucí voda) a nás vedlo k elementárnosti. Ovšem byli jsme jak v okruhu „intelektuálů", „undergaundu", tedy II. a III. kultury (viz zpráva Martina Jirouse alias Magora). S tím souvisí časté domovní prohlídky, zadržování

korespondence, nemožnost telefonování, časté výslechy, hledání „štěnic“ po každé návštěvě STB a neustálá hrozba vězení a tím pádem odebrání dětí, zabavení dobytka (v lepším případě), či jeho ponechání v krutých podmínkách k pochcípání v uzavřených chlévech a maštali (v horším případě).

Co Vám dávalo sílu ty těžkosti zvládat?

Najednou jsem cítila, že jsme neseni na ramenou Ježíšových, v ochraně závoje Panny Marie. Já osobně jsem to cítila pořád.

Z Vašeho vyprávění je vidět, že jste se museli neustále stěhovat. Jak to snášely Vaše děti? Kolik jich máte?

Máme 4 děti, 9 vnoučat, 1 pravnouče. Neustálé stěhování začalo až po akci Asanace, kdy se STB snažila disidenty dostat z republiky. Děti už byly větší, po základní škole, kterou celou navštěvovaly v Praze a pak na střední bydlely na internátech.

Jak a kdy se začal prohlubovat Váš vztah s Pánem? Prošla jste nějakým kursem? Jezdíte na duchovní obnovy?

Ve 12ti letech jsem začala číst Bibli a zamilovala jsem si ten nádherný Hospodinův dopis pro mne a všechny lidi na téhle planetě. V osmé třídě jsme navštívili se školou zrušený klášter a já začala přemýšlet jinak, začala jsem rozlišovat mezi lží a pravdou apod. Ráda jsem pak navštěvovala bohoslužby různých denominací a aktivně se účastnila mládežnických programů, často tajných.

V roce 1969 jsem začala studovat teologii všemi možnými a často až nemožnými způsoby.

Po svatbě jsme pak „otevřeli dveře“ všem, kdo měl zájem s námi sdílet víru, ať už jsme bydleli kdekoli. Přicházelo k nám mnoho lidí, a tak jsem začala vyučovat a modlit se s nimi. Zakládali jsme modlitební skupiny, posléze charismatického charakteru. Byla jsem také členkou mezinárodní skupiny napojené na ekumenický klášter v Taize. Četla jsem pašovanou duchovní literaturu, zvl. karmelitánských autorů a teologické a filozofické časopisy.

Jaký rozměr nabral Váš vztah k Pánu po revoluci?

Před revolucí jsem hodně četla pašovanou křesťanskou literaturu, nejvíce mě ovlivnila veškerá karmelitánská literatura, která k nám přicházela z Říma. Divím se, že při důkladných domovních prohlídkách nám pouze tuto duchovní literaturu nikdy nenašli. Našli toho spoustu, například zrovna vedle našli Škvoreckého. Tak třeba po celou dobu důkladné prohlídky seděl v křesle stenografující estébák a vůbec netušil, na čem to vlastně sedí. To mě fakt pobavilo.

Po převratu se naše situace radikálně změnila. Získala jsem zase odebraný pas (po mém návratu z půlročního pobytu v Mexiku r. 1975, kde jsem byla za rodinou, mi byl sebrán. A ještě Mexiko, cítila jsem se tam jako ryba ve vodě! Pestrost, velikost a možnost zakusit živé evangelizace mně opět změnily pohled na svět!!). S novým pasem se mi otevřel svět a mohla jsem konečně odjet fyzicky do kláštera v Taizé. Tam jsem prožila nový vodopád Boží lásky. To bylo na jaře 1990. Po návratu mě Pán volal na Karmel. 19. 6. 1991 jsem vstoupila do III. řádu Karmelu původní observace v Kostelním Vydří. Od těch dob, pravidelně několikrát do roka pobývám v klášteře. Též se účastním každoročně exercicií. Někdy i ostatních duchovních programů na více místech v ČR i zahraničí. Též jsem sloužila, a někdy i stále sloužím, přímluvnou modlitbou a vyučováním ve skupinách pořádajících charizmatické kongresy a konference (jsem v týmu přímluvců) a semináře Obnov v Duchu Svatém (KCHO). Též na evangelizačních akcích RELeY (Evropská organizace vedoucích skupin pro obnovu

a evangelizaci a mladých), Koinonie Jan Křtitel a jako sloužící host v Teen Challenge (služba lidem se závislostmi) a Cenacol (také služba lidem se závislostí). Šlo opět o vyučování a přímluvné modlitby za uzdravení a osvobození.

Kdo je Vaším vzorem, patronem?

Poutníci, kteří se stali poustevníky ve Svaté zemi, Terezie z Avily, Martha Robin.

Jaké máte oblíbené verše, citáty z Písma, modlitby?

Žalmy všechny! (Modlím se celý Breviář.) Např. Ž 24, 7-8: „Zdvihněte brány své klenby, zvyšte se prastaré vchody, ať vejde král slávy! Kdo je ten král slávy? Silný a mocný Hospodin udatný v boji, Hospodin zástupů, On je Král slávy!" Nebo: Píseň písní 8, 6b-7a: „Silná jako smrt je láska, neúprosná jako hrob žárlivost lásky. Žár její - žár ohně, plamen Hospodinův... Lásku nic neuhasí, ani velké vody a řeky ji nezaplaví!" Dále pak: Římanům 8,9: „Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, protože ve vás Boží Duch přebývá!" Nebo Žalmy, zvl. 117 a 8, 1. Korintským 12. a 13. kapitolu, knihu Zjevení 21, 3b-4: „Hle příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi lidmi, a setře každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude - neboť co bylo, pominulo."

Kam ráda jezdíte? Máte své oblíbené místo u nás nebo v zahraničí?

Nejoblíbenějším místem na planetě je mi Svatá země. Tak jsem chtěla žít. Teď jsem tam byla mnohokrát. „Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách." (Iz 2,3) Zvl. komplex Božího hrobu v Jeruzalémě (kde jsem hned na poprvé zakusila touhu setrvat - jako Anna v Chrámě) a komplex Narození v Betlémě (kde jsem zase toužila bydlet a studovat jako Jeroným a ostatní zde hledající kontexty s Písmem). Ale hlavně poušť a slova: „Připravte cestu Pánu, vyrovnejte jeho stezky..." (Mt 3,1b). U nás to jsou hory, ale už se dnes více na ně dívám, než jimi chodím.

Co ráda děláte ve volném čase?

Čtu, čtu, čtu. Poslouchám muziku. Věnuji se příchozím. Navštěvuji divadla, koncerty.

Jak vnímáte naši farnost? Našla jste si tady nějaké společenství, partu lidí, se kterými se scházíte, sdílíte?

Z Prahy je mi tato farnost po Liboci (kde se scházíme terciáři) nejmilejší. Souzním s jejím současným duchovním vedením a lidé se tu proměňují v bezva velkou RODINU!! Spolčo kolem Alfy vnímám co (skoro) jako stejnou krevní skupinu.

Na co se těšíte? Co Vám dělá radost?

Na setkávání s rodinou - nejlépe na velké chalupě.

Hospodin zástupů, nekonečná hloubka Jeho Lásky! No, to zní jako klišé, ale fakt je mou největší radostí setkávání s Hospodinem: četbou, modlitbou, avšak HLAVNĚ TICHEM. Toužím po nekonečné hloubce Jeho Lásky, a to mě naplňuje RADOSTÍ!

Co byste chtěla vzkázat našim čtenářům, farníkům?

Bůh nás učinil dokonalými, když se necháváme převálcovat a udusit svými aktuálními lapsy, snižujeme svoji důstojnost! Pán nás učinil jen o málo menšími než je on sám. Cituji Žalm 8,5-6: „Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš? Jen maličko jsi ho omezil, že není roven Bohu, korunuješ ho slávou a důstojností." A tak končím slovy spirituálu: „Dál, přece nejdete sami, dál, Pán tu zůstává s námi, dál, cestu určil svým dětem, dál, tímto světem! Hallelújah!!"

Za rozhovor děkuje Katka

SLOVO ŽIVOTA

„Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy.“
(Ef 5,8-9)

Pavel píše komunitě v Efezu, ve velkém a významném městě, ve kterém žil, křtil a evangelizoval.

Pravděpodobně se nachází v Římě, ve vězení, asi v roce 62. Je v nelehké situaci, ale píše těmto křesťanům, ani ne tak proto, aby řešil problémy společenství, ale aby jim hlásal krásu Božího plánu pro rodící se církev.

Připomíná Efezanům, že „byli tmou“, ale díky daru křtu a víry „jsou světlem“ (srov. Ef 5,8), a povzbuzuje je, aby se v souladu s tím chovali.

Pro Pavla je to cesta, stálý růst v poznávání Boha a jeho vůle, která je láska, každodenní nový začátek.

Touží je proto povzbudit, aby ve svém běžném životě žili podle povolání, které přijali, aby „napodobovali Boha jako jeho milované děti“ , aby byli svatí a milosrdní.

„Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy.“

Také my, křesťané 21. století, jsme povoláni k tomu, abychom „byli světlem“, ale můžeme se cítit nedostateční, limitovaní svými omezeními nebo zahlceni vnějšími okolnostmi.

Jak kráčet s nadějí navzdory temnotě a nejistotě, které se někdy zdají, že nás přemohou?

Pavel nás dále povzbuzuje: je to žité Boží slovo, které nás osvěcuje a umožňuje nám „zářit jako hvězdy“ v tomto zbloudilém lidstvu.

„Jako druhý Kristus může každý muž i každá žena přinášet svůj příspěvek (…) ve všech oblastech lidské činnosti – ve vědě, v umění, v politice. (…) Přijmeme-li jeho Slovo, budeme stále více v souladu s jeho myšlením, s jeho vnímáním i s jeho naukou. Slovo vnese světlo do každé naší činnosti, narovná a napraví každý projev našeho života. (…) Náš „starý člověk“ je vždy připraven stáhnout se do soukromí, starat se o své malé osobní zájmy, opomíjet lidi okolo sebe, být lhostejný k veřejnému blahu a k potřebám lidstva ve svém okolí. Zapalme znovu ve svém srdci oheň lásky a získáme nový pohled, abychom se rozhlédli okolo sebe.“

„Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy.“

Světlo evangelia žitého jednotlivci i společenstvími přináší naději a posiluje sociální vazby, i když pohromy jako covid způsobují bolest a prohlubují chudobu.

Na Filipínách, jak vypráví Jun, byla na vrcholu pandemie zničena požárem jedna obec a mnoho rodin přišlo o všechno: „Přestože jsme chudí, měli jsme s manželkou Flor silnou touhu pomoci. Svěřil jsem se s touto situací skupině motorkářů, ke které patřím, i když jsem věděl, že trpí stejně jako my. To však nezabránilo mým přátelům, aby se dali do práce. Shromáždili jsme konzervy sardinek, špagety, rýži a další potraviny, které jsme darovali obětem požáru.

Často se s manželkou cítíme sklesle při pomyšlení na to, co nás v budoucnu čeká, ale vždy si vzpomeneme na větu z evangelia ‚Kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachrání si ho.‘ I když nejsme bohatí, věříme, že se vždy máme o co podělit z lásky k Ježíši přítomnému v bližním a právě tato láska nás vede k tomu, abychom i nadále upřímně dávali a důvěřovali Boží lásce.“

Je proto třeba nechat se prozářit až do hloubi svého srdce. Dobré plody této cesty - dobrota, spravedlnost a pravda - jsou milé v Hospodinových očích a stávají se

svědectvím o dobrém životě podle evangelia více než jakákoli slova.

A nezapomínejme na podporu, které se nám dostává ode všech, s nimiž sdílíme tuto svatou cestu života. Dobro, které dostáváme, vzájemné odpouštění, které zakoušíme, sdílení hmotného a duchovního majetku, které můžeme prožívat - to vše je vzácnou pomocí, která nás otevírá naději a činí z nás svědky.

Ježíš slíbil: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“

On, Zmrtvýchvstalý, zdroj našeho křesťanského života, je stále s námi ve společné modlitbě a ve vzájemné lásce, aby zahřál naše srdce a osvítil naši mysl.

(Letizia Magri a tým Slova života)

rym

DUCHOVNÍ OSOBNOSTI CHEBU

Na pokračování vám chceme představit několik nejvýznačnějších duchovních osobností, které působily v Chebu a na Chebsku. Toto jsou první čtyři.

JOHANNES AVENARIUS (HABERMANN)

1516 – 1590, protestantský teolog a hebrejista

Narozen dne 10. 8. 1516 v Chebu, po studiích se stal roku 1542 kazatelem v saských městech, farářem v Sokolově 1564-1571, profesorem teologie na univerzitě v Jeně 1573, profesorem ve Wittenbergu 1575 a superintendantem kláštera v Zeitzu 1576. Je autorem knihy modliteb (1567), často až do roku 1870 vydávané a přeložené do více jazyků. Vydal dále hebrejskou gramatiku a hebrejský slovník.

Zemřel dne 5. 9. (12.) 1590 v Zeitzu v Německu.

Literatura:

Sommer 1847, s. 327, Weinmann 1, 1985, s. 51, Schreiner 1992, s. 559.

ADELHEID BRÖMSEOVÁ, SESTRA ALEXANDRINA

1882-1961, řeholní sestra a představená

Narozena dne 25. 2. 1882 ve Františkových Lázních, sestra malíře a grafika Augusta Brömse.

Vstoupila do kongregace Milosrdných sester svatého Kříže, působila jako učitelka a ředitelka učitelského ústavu této kongregace v Chebu v letech 1908-1927, pak byla přeložena do mateřského kláštera ve Švýcarsku a v letech 1933-1946 řídila jako představená celou provincii milosrdných sester z Chebu. Měla podíl na vybudování nového kláštera v dnešní ulici 17. listopadu. V červnu 1945 odešla s většinou sester německé národnosti v počtu přes 900 osob do Bavorska. Zemřela dne 17. 2. 1961 v Německu.

Literatura: Weinmann 1, 1985, s. 89-90.

ALFRÉD (AMBROŽ) CLEMENTSO

1831-1900, tepelský opat

Narozen dne 28. 10. 1831 v Chebu v německo-francouzské rodině. Byl národnostně tolerantní. Vstoupil do premonstrátského řádu, v roce 1887 se stal opatem v Teplé a roku 1889 generálním vikářem svého řádu. Byl oceňován jako dobrý hospodář klášterního majetku a budovatel Mariánských Lázní, kde za jeho působení vznikla např. překrásná litinová kolonáda a Ústřední lázně. U příležitosti oslav 700. výročí založení kláštera pořídil neorománský portál klášterního chrámu a vydal jubilejní sborník. Organizoval též oslavu blahořečení zakladatele kláštera bl. Hroznaty v roce 1897. Zemřel dne 19. 7. 1900 v Mariánských Lázních a byl pohřben do jím zřízené hrobky na klášterním hřbitově.

Literatura: Schreiner 1992, s. 556, Hlinomaz M., Klášter premonstrátů Teplá, Karlovy Vary 2003, s. 74-75.

JAN JIŘÍ (JOHANN GEORG) DASSELMAN

rektor jezuitské koleje

Pocházel ze Saska, působil v jezuitské koleji v Chomutově. Dne 30. 6. 1660 koupil jako rektor chebské koleje od Marie Františky hraběnky Vřesovcové, rozené z Vrtby tvrz se statkem Podmokly. V říjnu 1660 navštívil budované jezuitské poutní místo Římov a podle tohoto vzoru založil roku 1664 Loretu s velkou křížovou cestou na jezuitském statku ve Starém Hroznatově.

Literatura: Beran P., Píseň o Loretě, Cheb 2006, s. 8, 25.

bn

POMOC POTŘEBNÝM

DEN PRO ŽENY

Většina z nás si asi pamatuje, jak se kdysi v březnu slavíval Mezinárodní den žen, který máme spojený spíše s minulým režimem, ale to bychom trochu křivdili. Je to den, který připomíná, že rovnoprávnost žen ve společnosti přicházela postupně a musely se o ni aktivně zasadit.

My sice možná raději slavíme svátek matek, ale ne všechny ženy jsou matkami, takže proč nevyužít tuto příležitost a neudělat radost všem ženám. Rádi bychom pozvali všechny ženy bez ohledu na stav či věk na odpolední setkání ve čtvrtek 16. března od 15:00 do 16:30 hodin (po skončení setkání KKŽ, na které to naváže) do Klubu seniorů v Dlouhé ulici v Chebu, kde pro Vás spolek Nádech – pomoc a podpora rodičů samoživitelů a Farní charita Cheb připravily takový malý Den pro ženy. Na začátku Vám zazpívají děti ze sboru Sovičky z Nádechu, dáte si něco na zub a pak přijde na řadu možnost doplnit si šatník na jaro nějakým krásným kouskem. Dostali jsme totiž od laskavé dárkyně z Františkových Lázní, která nechce být jmenována a ruší butik s dámským oblečením, opravdu hodně, ale hodně krásného kvalitního oblečení, které chceme rozdat mezi Vás. Oblečení je ve velikostech od 38 výše a je vhodné i pro zralé ženy. Každý si bude moci vybrat, kolik kousků bude chtít, a bude moci také pak přispět dle uvážení na veřejnou sbírku na podporu Hospice Sv. Jiří nebo na léčení a rehabilitace Jindříška Rady z naší farnosti. Vezměte tedy s sebou své přítelkyně, sestry, maminky a přijďte si udělat radost.

eko

MIKULÁŠ A ALŽBĚTA

RESTAUROVÁNÍ KOSTELA SV. MIKULÁŠE V CHEBU

V polovině 19. století se stalo město Cheb správním centrem regionu. Sídlil zde politický i soudní okres, okresní finanční ředitelství, krajský soud, obchodní a živnostenská komora a dočasně i krajská vláda. V té době byl stav farního kostela sv. Mikuláše neutěšený. Po zničujícím požáru severní části města v roce 1809 byla následujícího roku místo shořelé barokní báně obnovena jen původní vysoká gotická helmice se čtyřmi vížkami na jižní věži, kdežto severní věž kryla jen provizorní střecha. V interiéru byly provedeny jen nejnutnější opravy.

Přední osobnosti města se rozhodly kostel restaurovat. V roce 1856 vytvořily výbor s cílem zajistit potřebné finance a provést práce. V čele výboru stanul krajský prezident a politik Karel von Rothkirch-Panthen, členy výboru byli dále např. okresní hejtman, starosta města, děkan kostela. Tehdy nejlepší architekt Josef Kranner byl plně zaměstnán na stavbě Votivního chrámu ve Vídni, a proto byl vypracováním projektu pověřen profesor pražské akademie a znalec dějin umění Bernhard Grueber (1806-1882). Ten se podílel na rekonstrukci řady hradů, zámků a kostelů v Čechách, například také zámků Orlík a Blatná. Grueber zpracoval žádaný projekt 9. 5. 1857. V následujících letech se do roku 1863 podařilo vybrat od jednotlivců i obcí na rekonstrukci kostela celkem 16 317 zl.

Provedené sondy prokázaly, že původní románská bazilika s dvěma chóry na východní a západní straně měla užší postranní lodě a že z ní pozdější stavitelé ponechali obě mohutné věže a západní zeď s románským portálem. Grueber vyslovil domněnku, že dřívější románská stavba se blížila vzoru bamberského dómu. Po provedení nutných stavebních prací v interiéru byla zabílena poničená gotická výmalba. V roce 1863 byly postaveny oba postranní oltáře. Levý byl zasvěcen Neposkvrněnému početí Panny Marie s obrazem Immaculaty, což bylo tehdy vysoce aktuální vzhledem k přijetí věroučného článku, a pravý svatým apoštolům Petru a Pavlovi. Oltáře zhotovil známý pražský sochař a řezbář Josef Heidelberg (1812-1891), který získal zakázky mimo jiné i pro dostavovanou katedrálu sv. Víta v Praze. Na retábl umístil šest pozdně gotických soch ze zrušeného

kostela ve Svatém Kříži. Zadavatelé sice znali práce pražského malíře Viléma Kandlera, např. jeho fresky císaře Konstantina a sv. Heleny v kostele Povýšení svatého Kříže ve Františkových Lázních, ale obrátili se na mnichovského malíře Julia Köckerta (1827-1918), který namaloval obě oltářní plátna.

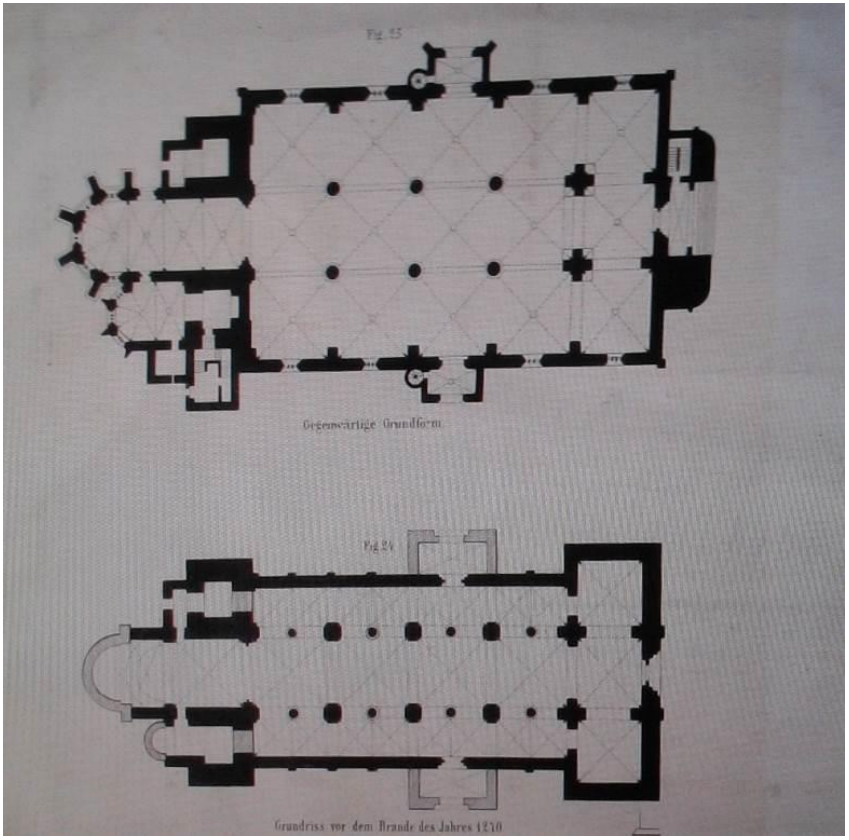
Kronikář Vincenc Prökl zaznamenal celkové náklady na restaurování kostela. Za stavební práce bylo vyplaceno chebskému staviteli Adamu Haberzettlovi 5 728 zl., františkolázeňskému malíři za výmalbu 1 100 zl., sochaři Heidelbergovi za oba oltáře 2 600 zl. Jejich doprava do Chebu si vyžádala dalších 263 zl.. Za úpravu oltářů (štafírování) bylo zaplaceno 1 179 zl., atd. Výdaje činily celkem 14 745 zlatých.

Následně v roce 1864 vztyčil stavitel Jäger novogotickou helmici i na severní věži kostela (6 470 zl.) a z daru bývalého starosty Wladyky byl před kostelem postaven litinový kříž, který byl 30. 4. 1865 vysvěcen. O několik let později byl kříž přenesen na nově zřízený městský hřbitov.

Vzhledem k tomu, že vedení města tehdy projektovalo reprezentativní třídu k nově vybudovanému nádraží, byly restaurátorské práce v kostele sv. Mikuláše ukončeny. Posléze až v letech 1890-1894 byla regotizace kostela dokončena pod vedením místního stavitele Josefa Paschera.

bn

Přílohy: Půdorysy románské baziliky a kostela sv. Mikuláše po přestavbě.
Pohled na chór kostela dle V. Prökla.

ZPRÁVY Z LORETY

ZÁMECKÝ KOSTEL VE STARÉM HROZNATOVĚ

Kostel vedle zámku ve Starém Hroznatově vybudovali chebští řeholníci v roce 1617. V roce 1648 jej Švédové při nájezdu do Starého Hroznatova těžce poškodili. Až o 110 let později se P. Kašparu Wagnerovi podařilo dosáhnout toho, že poničený kostel byl opraven a propojen se zámkem. V kostele se konaly nejen bohoslužby pro místní obyvatele, ale i pro poutníky na blízkou Loretu.

V kostele byl oltář bl. Hroznaty, Lurdská jeskyně, oltář s obrazy a sochami čtrnácti svatých pomocníků v nouzi, bohatě ozdobená kazatelna a ze stropu vysel třístupňový skleněný lustr.

Téměř veškeré vybavení kostela bylo po roce 1948 rozkradeno a zničeno.

ako

SPOLKY A SPOLEČENSTVÍ

SPOLEK MARIA LORETO

PRVNÍ SCHŮZE SML V LETOŠNÍM ROCE

Členi Spolku Maria Loreto se sešli 21. února ve farním sále. Předseda Spolku pan opat Filip Zdeněk Lobkowicz v úvodu připomenul, že se scházíme před postní dobou a vyzval, abychom ji prožili zbožně.

Hospodářka Spolku Alena Kovaříková pak podala zprávu o hospodaření. V diskusi navrhla, aby se na Loretě každý druhý týden sloužila mše svatá, jako to bývalo dříve. Ing. Eva Kolafová doporučila, aby mše sv. byly v sobotu, aby se jich mohli zúčastnit i zaměstnaní. Anna Skoupá navrhla požádat Integrovanou střední školu, která má vlastní autobus, o dopravu na Loretu na mše svaté.

Loreta bude pro návštěvníky otevřena od středy do neděle od 11:00 do 16:00. Dále členi schválili uspořádat pouť do kláštera Teplá a na Javořinu. Schůze se zúčastnilo jen 24 členů, asi se těm dalším nechtělo v chladném počasí jít ven.

ako

KLUB KŘESŤANSKÝCH ŽEN

Na březnové setkání Klubu (v obvyklých prostorách, 16. 3., ve 14 h.) naváže lákavá akce Farní charity a spolku Nádech. Pro podrobnější informace čtěte Den pro ženy v rubrice Pomoc potřebným.

Srdečně zveme ☺

red

OuKhej!

ZAČÍNÁ SNĚŽIT

Děti bývají moudré. Někdy řeknou něco, že dospělý žasne.

Skončily teplé, jasné dny…,skončily náhle. Teplota přes noc prudce klesla. A na zmrzlou krajinu klesají vločky. Dítě, které ještě včera běhalo po zahradě, sedí u okna a dívá se na prokřehlé stromy, obalují je sněžné krajky. Sadem vane ledový dech.

Dítě se dívá mlčky. Pozoruje zkřehlý svět. Přemýšlí. „Začala zima," řekne dítě, „jaro je blíž."

Moudrá věta. Dítěti možná jenom tak vyklouzla. Ani si neuvědomilo, že vyslovilo cosi filozofického, cosi poetického...Že vyslovilo VELKOU VĚTU POZNÁNÍ. Velkou větu naděje.

Tolikrát jsem si už tuhle větu během následujících let připomínal, když na některý můj životní příběh začalo sněžit…a příběh zkřehl a zmrzl...a vypadalo to, že už se nikdy neobjeví rozmrazující paprsky.

Sněží? Ano. Co na tom…

Sněží. Začala zima…

A co? JARO JE BLÍŽ.

(Eduard Martin, Kniha štěstí)

MYŠLENKY MOUDRÝCH

O PŘÁTELSTVÍ

Ježíši, příteli všech lidí, spoj ty sám naše srdce, aby tento svazek byl silný a trvalý.

Buď vždy tím třetím mezi námi, abychom zůstali spojeni s tebou, jenž si věčná láska.

(Johann M. Sailer) *jak*

MOUDROST A VTIP G. K. CHESTERTONA

Hodnota vlastní existence je nevyjádřitelná a nepomůže nám žádná triumfální kosmická filozofie. Je ukryta v pocitu několika prchavých a nesmrtelných okamžiků, zvuků a gest, ve vzpomínkách na starý obraz, dávnou píseň, piano nebo domovní dveře.

Být naživu je nejnebezpečnější věc na světě, stále se totiž nacházíme v ohrožení života. Kdo se však vzdá, je zrádcem nejvyšším, protože zrazuje monumentální experiment a expedici bytí.

Je docela pravděpodobné, že jsme rajskou zahradu ve skutečnosti nikdy neopustili. Změnily se pouze naše oči.

Svět nikdy nezajde na nedostatek divů. Svět zajde na nedostatek údivu.

rym

FÓRUM

ŠTOLA PRO LIBORA

Když jsme se s některými farníky a farnicemi na středeční skupince a na společném nedělním kafi po mši zamýšleli nad dárkem k narozeninám pro našeho faráře Libora, jako jeden z návrhů padla štola (zdobená šerpa, která je součástí liturgického oděvu v katolické církvi, může ji obléknout jen nositel svěcení; biskup, kněz a jáhen). Na ní jsme nakonec shodli a zadali její výrobu do oděvního Ateliéru Lenky Tomandlové. Děkujeme Vám všem, kteří jste na ni postupně přispěli, protože se nakonec vybralo tolik peněz, že kromě slavnostní štoly, která je z jedné strany fialová a z druhé růžová, zbylo dost i na to, aby si mohl už Libor osobně objednat ještě jednu, která bude červenozelená.

eko

Z KANCELÁŘE

BLAHOPŘÁNÍ

V modlitbách děkujme a pamatujme zvláště na ty z naší farnosti, kteří v tomto období oslavují své narozeniny:

Alena Svatošová Hromadová
Monika Jadlovská
Justýna Jelínková
Marta Juricová
Mária Kabáčová
Helena Kanalošová
Jozef Kaščák
Robert Kiss
Eva Kolafová
MUDr. Naděžda Kučerová
Radka Kučerová
Jan Lukeš
Tomáš Popelka
Martin Skalický
Jaroslava Svobodová
Helena Šťastná
Eliška Tumidalská
Dana Vrbová

EKONOMIKA FARNOSTI

Sbírky liturgické:
Cheb
Únor: 3.687 Kč

Dolní Žandov
Únor: 250 Kč

Sbírky účelové:
19.2. Haléř sv. Petra: 5.927 Kč

Dary účelové:
12.2. Charita na Turecko a Sýrii
po zemětřesení: 21.689 Kč

Pravidelné příspěvky převodem na účet:
Únor 14.556 Kč

FINANČNÍ PODPORA FARNOSTI

Možnosti, jak přispět na život a službu farnosti (farnostcheb.cz/darcovstvi):
1) **hotovostní dar v kanceláři farnosti**
(po domluvě s D. Vrbovou)
2) **hotovostní dar do kasiček**
(chrám sv. Mikuláše a kaple sv. Jana - fara)
3) **převod na účet farnosti:**
č. 781 704 309 / 0800

Jako **variabilní symbol** uveďte, prosíme, své r. č. bez čísla za lomítkem a do poznámky uveďte **účel daru**., (např.: dar farnosti, dar na střechu kostela sv. Mikuláše, dar na M. Loreto, pohřeb, křest, svatba apod.)

V případě daru vám na požádání vystavíme v kanceláři farnosti **Potvrzení o daru**, které dárce může uplatnit k odečtu darované částky od základu daně z příjmu.

ÚKLIDY U SV. MIKULÁŠE

Zatím zajišťuje malý úklid velké lodi a věže pokladní paní Z. Nykodýmová.
O presbytář, sakristii a WC se stará kostelnice paní Veronika Peťovská.

Moc děkujeme!

GENERÁLNÍ ÚKLID CHRÁMU

Generální úklid chrámu se chystá na sobotu 18. 3. od 9 hod. před velikonočními svátky. Rádi přivítáme každou pomocnou ruku. Někdo to může přijmout jako jeden z dobrých postních skutků ☺. Každopádně děkujeme předem za vaši účast a nabízíme s paní Zdeňkou Nykodýmovou malé pohoštění na faře pro zahřátí a posílení těla. Nebo i povídáním si mezi sebou zahřejeme společně i naše srdce a duše.

Co nás tedy čeká ☺: lavice, vysát koberce v lodi a v presbytáři, otřít oltáře, kazatelnu, křtitelnici, vytřít sakristii, WC, po-

kladna, včetně skel, vytřít kůr, umýt spec. vysavačem podlahy v celém kostele, krypta, věž.) *dav*

PODĚKOVÁNÍ A VZKAZY

DOLNÍ ŽANDOV

Velké až "ohromné“ poděkování skupině farníků z Chebu pod vedením našeho pana faráře Libora za perfektní úklid žandovského kostela po rekonstrukci elektrického vedení. Též za občerstvení Helence z farního penzionu a Markétce z Okrouhlé.
Prostě díky vám všem, Pán Bůh zaplať.

Zdenka Kyznarová

POZDRAV OD ZDEŇKA

Moji milí farníci a farnice, jsem šťasten, že mohu být mezi vámi a s vámi všemi. Chci s vámi sdílet všechny strasti i radosti. Jsem rád, že mohu vítat před nedělní bohoslužbou nejen vás, ale i všechny návštěvníky našeho kostela. Všem vám chci ze srdce poděkovat, že vás znám a popřát vám hojnost Boží Lásky a požehnání do těchto postních dnů.

Zdeněk Vild

NENECHTE SI UJÍT

- **Během postní doby** budou v pátek před večerní bohoslužbou od 17.30 pobožnosti křížové cesty
- **Setkání KKŽ proběhne 16. 3. ve 14 h**. v Klubu seniorů v Dlouhé ulici. Naváže na něj Den pro ženy.
- Přijďte si užít **Den pro ženy 16. 3. od 15 – 16:30 h. v Klubu seniorů v Dlouhé ul.** spojený s pěveckým vystoupením dětí, občerstvením, možností pořídit si něco nového do šatníku za příspěvek na podporu Hospice sv. Jiří či na léčbu a rehabilitaci chlapečka z naší farnosti. Pro více informací viz pozvánka v rubrice Pomoc potřebným.
- **Generální úklid chrámu** se chystá na sobotu **18. 3. od 9 hod**. před velikonočními svátky. Nabízíme následné malé pohoštění na faře.
- **V pondělí 20. 3. na svátek sv. Josefa** přijďte **na mši sv. ve farním sále v 17 h.** Hl. celebrant Vladimír Záleský, farář Žďárský, po mši zveme na kafe.
- **Poutní mše Slavnost Zvěstování Páně** v kostele Zvěstování Páně, pátek **24. 3.** od 17 h.
- Čeká nás **Postní duchovní obnova 25. 3. od 9:30 – 15:30 h. na faře** – Co dělat, abych byl/a obnoven/a; více viz pozvánka v rámečku dále. Provázet nás bude paní Alena Balcarová, kterou vám představujeme v rubrice Cesty víry.
- **První soboty v měsíci** je společné putování dětí s rodiči - **Cestou necestou.**
- **Druhé soboty v měsíci** (od května) vždy **od 10 h.** zveme **na mši svatou na Loretu,** doprava se bude řešit hromadně, detaily dodáme.
- **Zveme na Večer chval 29. března v 19 h do farního sálu**
- **Do grafické výtvarné dílny Hroznatovy akademie v Teplé** můžete zajet **11. 3**. v čase **10–16 h.** Ve výtvarných dílnách Hroznatovy akademie probíhají 1x za dva měsíce tvůrčí soboty – celodenní soustředění začátečníků i mírně pokročilých, kterým se líbí grafické umělecké techniky a chtějí si je vyzkoušet pod vedením lektora. K dispozici jsou zde materiály pro hlubotiskové techniky lept, suchá jehla, akvatinta a další. Cena 450 Kč/os. (materiál v ceně). Rezervace nutná. tel: 774 334 491,

731 825 108,
e-mail: kozakova.klaster@gmail.com

▪ **beYOUtifull** Diecézní centrum mládeže v Plzni zve na **víkend pro holky**, který se uskuteční 17. - 19. března. Zaměřený bude tentokrát na téma: krása a umění v našem životě. Víkend je pro všechny holky od 12 do 20 let. Více informací a přihlášky na www. dcmplzen.cz/akce

▪ Komunita Noe vás zve **23.–26. března na kurz kontemplace**, kterým provede Jana Fojtíčková a P. Gunther Eckelbauer. Akce proběhne **na faře v Holostřevech**. Přihlašování na emailu kurzy@schole.cz..

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

v sobotu 25. 3.

Co dělat, abych byl(a) obnoven(a)?

1) Chvály: 9.30-9.45h.
2) Přítomnost: 9.50-10.30h.
3) Boži hlas: 10.45-11.45h. Oběd: 12-13h.
4) Vděčnost, lítost: 13-13.45h.
5) Odpuštění, rozhodnutí: 13.45-14.30h.
6) Stát se láskou - chvály: 14.45-15.30h.

Provázet nás bude paní Alena Balcarová, terciářka Řádu karmelitánů (m. j.), kterou vám představujeme v rubrice Cesty víry.

SLUŽEBNÍCI JEŽÍŠOVA VELEKNĚŽSKÉHO SRDCE (SJVS)

Dílo SJVS vzniklo v roce 2008 v návaznosti na celoživotní touhu voršilky Stanislavy Ernstové (1891-1968) založit společenství duší, jejichž posláním by byla služba kněžím v modlitbě a oběti za ně.

V SOBOTU 1. DUBNA V RÁMCI POSTNÍ DUCH. OBNOVY VE VAŠÍ FARNOSTI VÁM, MILÍ FARNÍCI, RÁDI PŘEDSTAVÍME TOTO SPOLEČENSTVÍ.

Program duchovní obnovy:

10 h. 1. přednáška: „Jednoduchá a praktická příprava ke sv. smíření“
10:45 h. tichá adorace; sv. smíření; duch. rozhovory se s. Kateřinou
11:45 h. 2. přednáška: „Kristus Velekněz a jeho Velekněžské Srdce“
12:30 h. mše svatá
13:15 h. jednoduchý oběd; duch. rozhovory se s. Kateřinou.

Po celou dobu bude možnost zakoupení knih, aj. z nakladatelství Refugium.

Těšíme se na každého z vás!

s. Kateřina Klosová
*(*1980 Ostrava)*

Po letech věnovaných práci v sociálním apoštolátu v mnoha farnostech a po studiích na teologické fakultě v Olomouci vstoupila v roce 2014 do komunity sester Kristova Boholidství, (sestry Centra Aletti).
Je nositelkou charismatu sestry Stanislavy Ernstové, proto se v rámci aktivit Centra nejvíce věnuje pastoraci Služebníkům Ježíšova Velekněžského Srdce v terénu.

FARNÍ KALENDÁŘ

4. 3.	**sobota**	**17:00**		**farní kaple Dolní Žandov**
5. 3.	**neděle**	**10:00**	**MŠE 2. NEDĚLE POSTNÍ**	**chrám sv. Mikuláše a Alžběty**
		17:00		**farní kaple Cheb**
6. 3.	pondělí	15:00	mše svatá	LDN Amica
8. 3.	středa	8:00	mše sv. s biblickým rozhovorem	farní kaple Cheb
10. 3.	pátek	17:00	mše sv. za členy ŽR (16:30 křížová cesta)	farní kaple Cheb
11. 3.	**sobota**	**17:00**		**farní kaple Dolní Žandov**
12. 3.	**neděle**	**10:00**	**MŠE 3. NEDĚLE POSTNÍ**	**chrám sv. Mikuláše a Alžběty**
		17:00		**farní kaple Cheb**
13. 3.	pondělí	15:00	mše svatá	DPS Spáleniště
15. 3.	středa	8:00	mše sv. s biblickým rozhovorem	farní kaple Cheb
17. 3.	pátek	17:00	mše sv. (16:30 křížová cesta)	farní kaple Cheb
18. 3.	**sobota**	**17:00**		**farní kaple Dolní Žandov**
19. 3.	**neděle**	**10:00**	**MŠE 4. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**	**chrám sv. Mikuláše a Alžběty**
				farní kaple Cheb
20. 3.	pondělí	15:00	mše svatá	DPS Skalka Cheb
	pondělí	17:00	**sv. Josefa**, snoubence P. Marie, mše sv.	farní kaple Cheb
22. 3.	středa	17:00	mše sv. s biblickým rozhovorem	farní kaple Cheb
24. 3.	pátek	17:00	poutní mše **Slavnost Zvěstování Páně**	kostel Zvěstování Páně
25. 3.	**sobota**	**17:00**		**farní kaple Dolní Žandov**
26. 3.	**neděle**	**10:00**	**MŠE 5. NEDĚLE POSTNÍ**	**chrám sv. Mikuláše a Alžběty**
		18:00	**letní čas!**	**farní kaple Cheb**
29. 3.	středa	8:00	mše sv. s biblickým rozhovorem	farní kaple Cheb
31. 3.	pátek	18:00	mše sv. (16,30 křížová cesta)	farní kaple Cheb
1. 4.	**sobota**	**18:00**		**farní kaple Dolní Žandov**
2. 4.	**neděle**	**10:00**	**KVĚTNÁ NEDĚLE**	**chrám sv. Mikuláše a Alžběty**
		18:00		**farní kaple Cheb**

FARNÍ TAXI

Nadále dáváme na vědomí, že tato služba potřebným funguje. Nejde o taxi v pravém slova smyslu, takže příspěvek na ni je zcela dobrovolný, případně postačí jen milý úsměv.

Zájemci o dopravu na nedělní bohoslužbu se mohou jako obvykle alespoň den předem domlouvat na odvozu hned s několika dobrovolníky. Konkrétně s paní **Jaroslavou Rymešovou** (tel.: **604 131 721**), s paní **Vlastou Černochovou** (telefon: **732 973 036**), s panem **Karlem Vnenkem**, (telefon **730 156 536),** nebo také s panem **Milanem Kubinčanem** (telefon: **732 982 269**).

PRAVIDELNOSTI

Řk farnost Cheb (Cheb, D. Žandov, Milíkov, Pomezí, Tuřany, Odrava, Okrouhlá, Lipová, Nebanice)

FARNÍ DŮM: **KOSTELNÍ NÁM**. 188/15, 350 02 **CHEB**; tel.: 354 422 458; IČ: 477 22 347
farnost@farnostcheb.cz; www.farnostcheb.cz; č. účtu: 781 704 309 / 0800

Farář: Libor Buček, pastýř a statutár farnosti 608 917 696, farar@farnostcheb.cz
Výpomocný duchovní: Jaroslav Šašek, vězeňský kaplan, 607 202 127, jaroslav.sasek@bip.cz
Pastorační rada: společný e-mail na všechny členy rady je pastoracnirada@farnostcheb.cz
Ekonomická rada: společný e-mail na všechny členy rady je ekonomickarada@farnostcheb.cz
Charita a dobrovolníci: Eva Kolafová, pastorační asistentka, 731 619 729; charita@farnostcheb.cz
Farní kancelář: Dana Vrbová, farní asistentka, 731 619 762, kancelar@farnostcheb.cz
Farní knihovna: Dana Vrbová, farní asistentka, 731 619 762, knihovna@farnostcheb.cz
Správa majetku: Zdena Hulínská, asistentka správce majetku, asistentka@farnostcheb.cz
Zpravodaj a farní taxi: Jaroslava Rymešová, redakce, 604 131 721, zpravodaj@farnostcheb.cz
Maria Loreto: Alena Kovaříková, koordinátorka týmu Loreto, 725 879 446; loreta@farnostcheb.cz
Chrám sv. Mikuláše: Zdeňka Nykodýmová, pokladní, tel. 733 796 986, pokladni@farnostcheb.cz
Chrám sv. Mikuláše: Veronika Peťovská, 732 634 049, kostelnice, mikulas@farnostcheb.cz
Údržba a opravy: Jiří Dytrych, Richard Preibisch, 731 619 769, technik@farnostcheb.cz
Farní penzion: Jozef a Helena Čverha, správci, 608 656 559; penzion@farnostcheb.cz
Hospic Sv. Jiří: Alena Votavová, ředitelka, 736 432 911, hospic@hospiccheb.cz

		BOHOSLUŽBY DNE PÁNĚ – SOBOTA / NEDĚLE	
So	**17:00**	**(18:00 v letním čase) mše svatá**	**farní kaple D. Žandov**
Ne	**10:00**	**farní mše svatá**	**kostel sv. Mikuláše Cheb**
Ne	11:00	farní kafe aneb „Co týden dal“	farní sál / salonek / knihovna
Ne	**17:00**	**(18:00 v letním čase) mše sv.**	**farní kaple Cheb**
		OSTATNÍ BOHOSLUŽBY A SETKÁNÍ	
Po	**15:00**	**mše svatá v domovech pro seniory**	**DPS / LDN (Farní kalendář)**
Po	15:30	setkání skupinky Modliteb matek	fara
St	**8:00**	**mše svatá s biblickým rozhovorem**	**farní kaple Cheb**
Pá	16:00	možnost svátosti smíření (1. pátek adorace)	farní kaple Cheb
Pá	16:30	(17:30 od letního času) Pobožnost Křížové cesty	farní kaple
Pá	**17:00**	**(18:00 v letním čase) mše sv.**	**farní kaple Cheb**

Svátost smíření: **každý pátek hodinu přede mší kaple sv. Jana** či po osobní domluvě
Pastýřská služba rozhovorem a modlitbou (duchovní či životní poradenství):
kdykoli kromě úterka podle osobní či telefonické domluvy s P. Liborem či P. Jaroslavem

V ÚTERÝ mají farář i výpomocný duchovní volno – s naléhavými záležitostmi pošlete SMS zprávu, či volejte farní kancelář, farní charitu nebo okolní faráře (viz www.bip.cz).

Farní kancelář: kancelář vlevo v přízemí farního domu, v kont. hodinách či dle domluvy kontaktní hodiny pondělí a středa 9:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00 (Dana Vrbová)
Farní charita Cheb: kancelář v 1. patře farního domu, dle domluvy, nejlépe v kont. hod. kontaktní hodiny pondělí a středa 9:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00 (Eva Kolafová)
Farní knihovna: po tel. domluvě v kontaktních hodinách farní kanceláře (Dana Vrbová)
Bankovní spojení Řk farnost Cheb: Česká spořitelna, č. účtu 781 704 309 / 0800
Bankovní spojení Farní charita Cheb: Poštovní spořitelna, č. účtu 220 699 597 / 0300

ZPRAVODAJ CHEBSKÉ FARNOSTI pro svoji vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Cheb. Redakční tým: J. Rymešová, J. Karasová, D. Kučerová, A. Kovaříková, D. Vrbová, K. Vnenková, J. Klíchová. Za obsah zodpovídají autoři příspěvků. Redakce si vyhrazuje právo na redakční úpravu zaslaných příspěvků. Ce3kový náklad 150 výtisků. Vychází zpravidla měsíčně. Toto číslo vyšlo 5. 3. 2023, příští nejspíše 2. 4. 2023. Příspěvky možno odevzdávat v kanceláři, redakci či zaslat na zpravodaj@farnostcheb.cz do **uzávěrky čísla 23. 3. 2023**.